

сят милостиня и мратъ отъ гладъ и отъ студъ. Затворитѣ сж пълни съ невинни българи, и всѣки день бѣсятъ отъ тѣхъ по половинъ дузина. Отъ като Сюлейманъ-паша мина прѣзъ Сливенъ, къмъ края на септемврий, не по-малко отъ хиляда души затворници сж били обѣсени всрѣдъ бѣлъ день. Въ самия день на заминаването му, по негова заповѣдь, се обѣсиха двадесетъ и петъ души наведнажъ, наредени въ улицитѣ, прѣзъ които щѣха да минатъ войскитѣ му.

„Той е намѣрилъ достоенъ наслѣдникъ въ лицето на Саджкъ-бей, прѣдседателъ на военния съвѣтъ въ Сливенъ. Този човѣкъ, снабденъ съ най-широки пълномощия, върши ужасни произволи: той затваря въ тъмници и бѣси по кефа си. Между затворенитѣ сж най-виднитѣ търговци на града и най-почтенитѣ граждани, които, ако и свършено невинни, сж могли да се спасятъ отъ бѣсилка благодарение само на голѣмитѣ суми, които сж заплатили на Саджкъ-бей въ видъ на откупъ.

„Повечето отъ затворенитѣ българи сж отъ ближнитѣ опустошени села. При всичко че всѣки день бѣсятъ извѣстно число затворници, на тѣхно мѣсто идватъ други, така щото затворитѣ си оставатъ пълнени. Осжденитѣ на смъртъ не се никакъ разпитватъ. Не си даватъ дори трудъ да имъ кажатъ въ какво се обвиняватъ — въ сжщностъ тѣ сж свършено невинни. Ограничаватъ се само да имъ кажатъ: „Днесъ ти ще бждешъ обѣсенъ“ — казано и свършено. Азъ съ собственитѣ си уши чухъ тѣзи нещастни хора да възклициватъ: „Нѣма ли Господъ на този свѣтъ да ни избави отъ ржцѣтѣ на тия джелати?“ Нещастното християнско население, останало безъ защита, е почнало вече да не вѣрва дори въ самото сжществуване на Бога.

„Миналата седмица митрополитъ Серафимъ ходи при прѣдседателя на военния съвѣтъ да го моли да тури край на тоза бѣсене на невинни хора. Достопочтенниятъ старецъ падналъ на колѣнѣ прѣдъ Саджкъ-бей и съ сълзи на очи го молилъ за милость и състрадание. Саджкъ-бей обѣщаль, че вече нѣма да бѣси. Тази новина подѣйствува като балсамъ върху отчаяното население. Но уви, тежко на този, който вѣрва на обѣщанието на турчина! Още въ сжщия день десетъ души българи бѣха обѣсени всрѣдъ града. На 12 декемврий българскитѣ първенци на градъ Сливенъ, на брой двадесетъ и четири, бѣха арестувани и хвърлени въ затвора, дѣто стояха три дни, слѣдъ което ги закараха въ Цариградъ, оковани въ вериги двама по двама. Повечето отъ тия първенци сж на възраст надъ шейсетъ години; нѣкои отъ тѣхъ сж остарѣли на държавна служба. Въ послѣдно врѣме тѣ всички сж давали на нѣколко пжти голѣми суми